

Julebudet til dem, der bygge

Melodi: J. P. E. Hartmann / Tekst: C. Hostrup
Arr.: Bo Holten

S
1. Ju - le - bu - det til dem, — der byg - ge her — i mør - kets og
2. Ju - le - bu - det i vin - te - rens vån - de, det er Gud Fa - ders

A
1. Ju - le - bu - det til dem, — der byg - ge her — i mør - kets og
2. Ju - le - bu - det i vin - te - rens vån - de, det er Gud Fa - ders

T
1. Ju - le - bu - det til dem, — der byg - ge her — i mør - kets og
2. Ju - le - bu - det i vin - te - rens vån - de, det er Gud Fa - ders

B
3. Ju - le - bud un - der storm og tør - den mel - der og gi - ver
4. Ju - le - bu - det til dem — der glæ - de, det — er vel det vil

4
dø - dens skyg - ge, det er det lys, — som, al - drig slukt,
var - me ån - de, men - ne - ske - fal - det til frel - se vendt,

dø - dens skyg - ge, det er det lys, — som, al - drig slukt, —
var - me ån - de, men - ne - ske - fal - det til frel - se vendt, —

dø - dens skyg - ge, det er det lys, — som, al - drig slukt,
var - me ån - de, men - ne - ske - fal - det til frel - se vendt,

fred på tør - den, fred til at stri - de vor strid med mod,
e - vig glæ - de. Glæd dig da lev - du men - ne - ske - sjæl,

7
ja - ger det sti - gen - de mulm — på flugt, åb - ner ud - sig - ten fra — det la - ve,
men - ne - skets a - del på ny — er - kendt, hjer - tets ret til at kæm - pe og vin - de

ja - ger det sti - gen - de mulm — på flugt, åb - ner ud - sig - ten fra — det la - ve,
men - ne - skets a - del på ny — er - kendt, hjer - tets ret til at kæm - pe og vin - de

ja - ger det sti - gen - de mulm — på flugt, åb - ner ud - sig - ten fra — det la - ve,
men - ne - skets a - del på ny — er - kendt, hjer - tets ret til at kæm - pe og vin - de

fred til at vente på en - den god, højt under mulbær og dybt i sor - gen,
stin ger end ormen end - nu din hul. Favn - levn trostigt hvad Gud — har gi - vet,

trø - ster mil - de - lig mel - lem gra - ve.
e - vig fast - slå - et trods hver en fjen - de.

trø - ster mil - de - lig mel - lem gra - ve.
e - vig fast - slå - et trods hver en fjen - de.

trø - ster mil - de - lig mel - lem gra - ve.
e - vig fast - slå - et trods hver en fjen - de.

fred for — både i går og i mor — gen.
løft dit — hoved og tak — for li — vet!

3. Julebud under storm og torden
melder og giver fred på jorden,
fred til at stride vor strid med mod,
fred til at vente på enden god,
højt under medbør og dybt i sorgen,
fred for både i går og i morgen.

4. Julebudet til dem, der græde,
det er vældet til evig glæde.
Glæd dig da kun, du menneskesjæl,
stinger end ormen endnu din hæl.
Favn kun trøstig, hvad Gud har givet,
løft dit hoved, og tak for livet!